

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010340
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010340.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci odsúdeného Y. U., nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 13.04.2022 č. k. 5PP/35/2022-32, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.07.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 13.04.2022 sp. zn. 5PP/35/2022 rozhodol podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Tr. zák. tak, že zamietol návrh odsúdeného Y. U., nar. X.X.XXXX v M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/164/2015 zo dňa 29.3.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/67/2017 zo dňa 8.2.2018.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmiennečné prepustenie, ale prvú materiálnu podmienku splnil iba čiastočne a druhú materiálnu podmienku nesplnil úplne.

7. V odôvodnení prvostupňový súd uviedol, že v prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností vychádzal z obsahu hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiaval, príkazy príslušníkov rešpektoval. V kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvolával. V plnení povinností boli zaznamenané nedostatky menej závažného charakteru v jednom prípade sa dopustil aj disciplinárneho previnenia. Počas výkonu trestu bol doposiaľ trikrát disciplinárne

odmenený a disciplinárny trest vykázaný nemá. Odsúdený bol od 14.08.2018 do 17.09.2020 pracovne zaradený na pracovisko v ústave s dohľadom Terminals, následne bol od 18.09.2020 do 22.03.2021 zaradený na pracovisku mimo ústav s dohľadom Alro Slovakia, z ktorého bol vyradený z preventívno-bezpečnostných dôvodov. Aktuálne je zaradený od 23.12.2021 opätovne na pracovisku v ústave s dohľadom Terminals. Pracovná morálka je hodnotená kladne, k pracovným úlohám pristupuje zodpovedne, je zručný, snaživý a samostatný, vzorne si plní pracovné povinnosti. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní čiastočne.

8. Pri hodnotení druhej materiálnej podmienky, súd prvého stupňa vychádzal z resocializačnej prognózy odsúdeného a obsahu registra trestov, kde má odsúdený evidovaných doposiaľ 9 záznamov, čo naznačuje vysokú mieru pravdepodobnosti ďalšej recidívy. Z obsahu registra trestov ďalej vyplýva, že z trestov, ktoré boli odsúdenému ukladané prevažujú najmä nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré napriek vysokým sadzbám neodradili odsúdeného v ďalšom páchaní trestnej činnosti. Okrem toho bol odsúdenému uložený aj jeden alternatívny trest a tiež niekoľko podmiennečných trestov odňatia slobody, ktoré boli z dôvodu nevedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe premenené na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Z frekvencie páchania trestnej činnosti je možné usúdiť, že odsúdený si z prechádzajúcich uložených trestov doposiaľ nezobral žiadne ponaučenie a tieto sa minuli účinku. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

9. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

10. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Trestného zákona (preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu), prvostupňový súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nesplnil. K jeho odôvodneniu ešte sťažnostný súd dopĺňa, že pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život.

11. To znamená, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu.

12. Z hodnotenia odsúdeného nemožno urobiť jednoznačný záver o splnení prvej materiálnej podmienky. Záver hodnotiacej správy odsúdeného vyznieva pozitívne a je z nej zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Počas výkonu trestu odňatia slobody sa dokonca u odsúdeného vyskytli viaceré nedostatky, ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania, nie je poverený žiadnou funkciou z radu väzňov a za celý čas výkonu trestu (od roku 2015) dosiahol doposiaľ tri disciplinárne odmeny. Polepšenie odsúdeného nemožno konštatovať len na základe skutočnosti, že je jeho aktuálne správanie na požadovanej úrovni, čo možno označiť iba za prispôbenie sa režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa.

13. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa sťažnostný súd plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu, na ktorý bez potreby jeho opakovania odkazuje.

14. Sťažnostný súd považuje za potrebné k nesplneniu druhej materiálnej podmienky len dodať, že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

15. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie trestnej činnosti (9 krát súdne trestaný vrátane spomenutého odsúdenia) pre rôznorodú trestnú činnosť, najmä však majetkového charakteru, svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadane ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Odsúdený už vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, opakovane sa voči nemu uplatnil aj inštitút podmiennečného odsúdenia, dokonca bol aj podmiennečne

prepustený, čím mu bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. Niet prečo sa rozumne domnievať, že ďalšie podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní už svoj zákonom sledovaný účel, nakoľko je aj podľa názoru sťažnostného súdu nanajvýš zrejmé, že odsúdeného doposiaľ nič nedokázalo motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony.

16. Sťažnostný súd ešte v závere upozorňuje, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy.

17. Vzhľadom však na osobu odsúdeného ako recidivistu, ktorý už v minulosti opakovane vykonával nepodmienené tresty odňatia slobody, je v jeho prípade možno vidieť vysoké riziko v prognóze zlyhania. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

18. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

19. S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.